Debreczen, 1898. XXV. évfolyam 99. sz. Péntek, április 29.

Előfizetési árak:
Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:
Egy hasábos petit soronkint 5 krjával számittatnak.

KÖNYVTÁR

Drágul a kenyér.

Debreczen, április 29.

(K.) Elmondhatjuk igazán, hogy veri a magyart a Teremtő.

Csapás csapás után éri a népet, a nemzetet. Roszra fekszik, bajra ébred. Elemi csapások pusztitják évről-évre s midőn tüz, viz békét hagynak neki, átkos viszályokban fecsérli el erejét.

Most meg ismét nagy veszedelem fenyegeti a magyar népet, főleg annak keservesebben élő osztályát. A buza drágul, a liszt ára emelkedik s maholnap egy munkabiró ember nem tud annyit dolgozni, hogy magának és családjának pusztán csak kenyeret keressen.

Már az elmult évben is emelkedett a buzaár, de még ezt meglehetett birni, most azonban már oly magasra szökött, amilyen régen nem volt, legfeljebb a 60-as évek inséges esztendejében.

És bár a mai börzén hatvan krajczárral esett a buza ára, nincs kizárva annak a lehetősége, hogy az ismét emelkedni fog. Elvégre is még csak most kezdődik a spanyol-amerikai háboru, melynek rövidebb vagy hosszabb tartama óriási befolyással lesz börzei életünkre, gabonaáraink esésére vagy emelkedésére.

Igaz, hogy ezen magas buzaárak kedveznek a termelőknek, kik ugyszólván egy évtized óta potom áron kénytelenek eladni termésüket. A mezőgazdák, birtokosok évenkint kevés hasznot láttak gazdálkodásukból mert a magas földadó, a napszámok drágasága, az időjárás viszontagsága rendesen felemésztették azt a kis hasznot, melyet fáradtságos munkájuk nyomán megérdemeltek volna.

Azonban amilyen kedvező a buzaárak emelkedése a gazdaközönségre, annyira sulyosan nehezedik az a szegény emberre, kinek naponkinti főtápláléka a kenyér, melyet drágán kell neki megvásárolni. Ezen okvetlenül kell segiteni, még pedig mielőbb, mert különben inség következik be, mit megakadályozni nemcsak hazafias, de emberbaráti, kötelességünk.

Javulna a szegény ember helyzete, ha kormányunk beszüntetné a buzakivitelt éppugy mint évekkel ezelőtt megtiltotta a takarmány kivitelét. Ezen eljárás könnyen megokolható azzal, hogy az országnak szüksége van a kenyérre s a megélhetés legfőbb eszközét nem észszerü külföldre szállitani, mikor a magyar ember éppen a nagyarányu kivitel folytán folyton csak emelkedő buza és lisztárakkal áll szemben.

És mi reméljük is, hogy kormányunk bölcsessége, mely a legválságosabb pénzügyi és közgazdasági, társadalmi és politikai kérdésekben mindig eltalálta a szeg fejét, most is talál módot arra, hogy a szegényebb néposztály érdekeit megvédje.

Mert egyesek meggazdagodása nem használ annyit a nemzetnek, mint a mily kár éri az országot azzal, ha a szegényebb osztály csak emberfelett való munka árán jut a puszta kenyérhez, mely a legtöbb esetben fáradtságának egyedüli jutalma.

— **Turóczmegye uj főispánja.** A hivatalos lap mai száma közli, hogy a király Just Kálmánt, Turóczmegye főispánját ez állásától saját kérelmére fölmentette s ez alkalomból buzgó szolgálatai elismeréséül a Lipót-rend lovagkeresztjével tüntette ki, utódjául pedig fiát, ifjabb Just György országgyülési képviselőt nevezte ki.

—

— **A fiumei podesztaválasztás.** Szápáry László gróf kormányzó tegnap esti hat órára összehivta a rapprezentanzát alakuló gyülésre. Az uj képviselők esküt tesznek a kormányzó kezébe azután titkos szavazással podesztát választanak. Ha valami véletlen nem történik, Mayländer Mihály lesz ismét podeszta. — A két alpolgármesteri állásra: Vio Ferencz, Milcenich, Maynier, Grossich képviselők a jelöltek.

TÁRCZA.

A szerelem komédiásai.

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti tárczája.

Irta: **Konoz Ákos.**

Zirzeni és elbendorfi Schelmann Eugenia ünnepelt leány volt és gyakran látták a Szalóky társaságában. Bálokban együtt tánczoltak s a kiváncsi világ azt is kitudta, hogy mikor a báróék tengeri fürdőbe utaztak, eltünt csakhamar Szalóky is, tisztjeire bizva az aratás idején nagykiterjedésü birtokát.

És nem csalódtak, mert Szalóky csakugyan a szép bárónő után ment, kivel el-elábrándoztak a tengerparton. Az öreg báró nem szerette a tenger mormolását s mig a fiatalok a biborcsigákat keresgették, ő nyugodtan csibukozott a vendéglő terraszán.

A báróné, ki daczára negyven évének, még mindig szép asszony volt, nem igen szerette ezeket az esti sétákat, de férje megnyugtatta őt azzal, hogy egy igazi katona leányát sohse kell egy cziviltől félteni.

A báró azonban, ki nem vesztett csatát sohasem, most az egyszer le lett győzve és közel állt a gutaütéshez, midőn felesége titokzatosan a fülébe sugta, hogy a bárókisasszonynak nem vált egészségére a sok esti séta.

Szalóky pedig ezen felfedezés után jónak látta elmenekülni az öreg báró haragja elől, még pedig nem egyedül ment el, hanem magával vitte Eugeniát is, megesküdvén vele hamarosan a szomszéd falu lelkésze előtt.

Az öreg ispán sehogysem tudta elképzelni, hogy miért maradt el oly sokáig az ő ifju gazdája, csak sejtette, hogy asszony van a játékban, mert Szalóky mindig csak pénzt és pénzt kért, ugy hogy egy kis kölcsönt is kellett venni a birtokra.

Eugénia pompásan értett a pénzköltéshez. Emellett az udvarlókat is szivesen látta, sőt egyenesen kijelentette férje előtt, hogy tisztek nélkül unalmas az élet.

És valószinü, hogy Szalóky tisztes szarvakkel tért volna haza, ha Eugénia meg nem unja vala a Szalóky társaságát. Megmenekült azonban ezen gyakran látható dekoracziótól, amennyiben Eugénia egy ott időző olasz festővel, kinek állitólag Szalóky távollétében modellül ült, egy szép alkonyon, mig férje pokróczokba göngyölve erősitgette idegeit, megszökött.

Szalóky, mikor üresen találta hajlékát, nem bosszankodott, sőt bizonyos jóleső érzés vett rajta erőt. Ugy gondolkozott, hogy a mór megtette kötelességét, a mór mehet és egy bucsulátogatást tévén apósánál, kivel ez esetből kifolyólag megbékült, hazajött birtokára üres erszénynyel, de az asszonyi sziv csalfaságáról szerzett bő tapasztalatokkal.

A kis kaland után Szalóky visszavonult s két év alatt rendezte vagyoni viszonyait, melyeket jól megnyirbált a báró csemete. Mikor aztán kiheverte a veszedelmet, beleszeretett Kondorossy Bellába és néhány vizit után megkérte kezét a csinos, de hozzá képest szegény leánynak, előbb azonban elválasztatta magát Eugeniától, ki szivesen beleegyezett mindenbe, csakhogy az ő napbarnitott arczu piktorával lagunázhasson a velenczei vizeken.

Ez a házasság nagy feltünést keltett mindenfelé, mert mindenki azt hitte, hogy

Társas kirándulás Konstantinápolyba.

— A szultán érdeklődése a debreczeni dalárda iránt. —

Debreczen, április 29.

Most már visszavonhatatlanul bizonyos, hogy a debreczeni dalárda május végén társas kirándulást rendez az európai kelet ragyogó fővárosába: Konstantinápolyba. A török és a magyar, a hajdani halálos ellenség im találkozik a müvészetben. A Yildiz kioszk mellett fog elhangzani a magyar dal, melynek minden érzelemre annyi csuda-hangja van. És az egykori két ellenség érzelme talán összeolvad azokban a gyönyörü melódiákban, amelyek itthon annyiszor elringattak bennünket.

Üdvözöljük a városi dalárdát, hogy ambiciójának sólyomszárnya támadt: gyarapitani a magyar dal dicsőségét egy ujabb babérral. Mert valljuk be őszintén, hogy sok téren élhetetlenek vagyunk. Aminkvan, rejtegetjük, mint aranyát a bánya, dehogy merjük mutogatni. A franczia, német, angol, olasz, spanyol, orosz, sőt még az oláh és parányi szerb nemzet gyakran elküldi fiait messze idegenbe, hogy a kultura terén és a társas közlekedés által hiveket szerezzen az idegen országok társadalmában. Egyedül a magyar huzódik szerényen a patka mögé Pató Pál módjára.

Nem esünk chauvinistikus hibába, nem vagyunk elvakitva a szükebb haza iránt érzett szeretettől sem, — hiszen annyi dologban kimondjuk bátran véleményünket bármily pillanatnyi keserüséget kavarjon fel is az, — de hivalkodás nélkül elmondhatjuk, föltétlen bizunk benne, hogy Debreczen város dalárdája a török szultán fővárosában nemcsak hü, de olyan diadalmas tolmácsolója lesz a magyar dalnak, hogy egykori ellenségünk, ma már jó barátunk: a török népben nagy mértékben gyarapitja a rokonszenvet és hozzájárul e rokonszenvi kapcsolat megszilárdulásához.

De nemcsak müvészi, nemzeti és társadalmi álláspontból biráljuk városi dalárdánk e nagy vállalkozását, hanem specziálisan debreczeni érdekből is. Mi adott életet mi tartja fent a debreczeni dalárdát? A legtisztább idealizmus, a dalos müvészet iránti szeretet és a hazafias érzés ki nem alvó lángja. Mert ideálizmus kell ahhoz főkép a mai materialistikus világban, hogy a létért való harcz mindennapi küzdelmei után polgár emberek a magyar dal megkedveltetésén, és a müizlés fejlesztésén fáradozzanak. És cselekszik ezt önkéntesen a városi élet föllenditése és a nemzeti zene érdekében.

A török nem érti a mi nyelvünket. De a magyar nép melódiáit meg fogják érteni. És Debreczené a dicsőség az ország szine előtt, hogy az ő városának a fiai értetik meg ezt a merőben idegen nemzettel. Ha Konstantinápolyba a magyar királyi operaház tagjait küldenék el, az nem volna érdekes. Mert a debreczeni dalárda a nemzeti jelleget képviseli, mig az opera nemzetközi. A Debreczen városi dalárda énekében a magyar nép hangja hallatszik. A magyar ritmus ereje, bája, gyujtó, majd lelkesitő szózata.

Nagy és felejthetetlen tiszteség Debreczenre az a mély érdeklődés, melyet ő felsége a török szultán tanusit városi dalárdánk konstantinápolyi hangversenye iránt. Két főemberét bizta meg, hogy a vendégszerető fogadtatás iránt gondoskodjanak.

Nem különben szerencsés volt még megnyerni dalárdánk az odavaló olasz kolónia érdeklődését.

Hazafias hálánkra érdemes *Engel* Gyula Konstantinápolyban lakó hazánkfia, aki a társas kirándulás és a hangverseny érdekében oly önzetlenül fáradozott.

Az utazás.

A dalárda elnökségétől a kirándulásra nézve a következő értesitéseket vettük:

A dalárda elnöksége ugy intézkedett, hogy a társas kirándulás nem az előzetesen kibocsátott prospektusban jelzett utvonalon, hanem a menetjegy iroda rendezése által történjék. Ily módon biztositva van a kirándulás, máskülönben pedig addig kellett volna várni, mig a kirándulók száma kétszázra szaporodik.

Az ut tizenegy napig tart. Költség 125 frt. Beszámitandó ebbe vasuti és hajózási-jegy, a szálloda és az élelmezés.

A debreczeni kirándulók a fővonalon utaznak. A budapesti kirándulókkal csak Szolnokon esetleg Predeálnál találkoznak és csak a román határtól utaznak együtt.

Az utirány Debreczentől a fővonalon Predeálig; Bukarest (tartózkodás fél nap), Constanzából hajón a Fetete tengeren a 27. km. Boszporuson végig Konstantinápolyba.

Visszajövet gyors vonaton Szófiába, a hol hangverseny lesz, melyet a debreczeni származásu *Gorovy* Miksa rendez, a német kereskedelmi muzeum igazgatója, ki a külföldön is megőrizte a haza és a szülővárosa iránt való szeretetét. A dalárda onnan Belgrádon át ugyancsak gyorsvonaton érkezik Debreczenbe.

A 125 frton kivül nincs más kiadás, mint a Konstantinápolyból való esetleges kirándulás költségei. A dalárda gondoskodott képviselője által, hogy e költségek mérsékeltek legyenek.

A jelekből itélve Konstantinápolyban felejthetetlen szép napokat élnek majd át a magyar kirándulók.

A szultán a mi dalárdánkért.

Ő felsége a szultán, a mint értesült arról, hogy a debreczeni dalárda az ő székvárosába készül, megparancsolta, hogy

---

Szalóky az őt ért blamázs miatt óvakódni fog másodszor is bizni az asszonyi erényben.

Bella eleinte szerette Szalókyt, ki a mézes hetek után részletesen elbeszélte az Eugeniával való első házasságának regényes és nem regényes részleteit. Bella gyermekes kivánesisággal hallgatta a csalódott sziv pikáns történetkéit és néha azon vette magát észre, hogy rokonszenvezik a piktor szerelme után epekedő Eugeniával.

Szalóky nagy házat tartott. Szerette a vendéget s ritkán voltak nagyobb társaság nélkül. Bellának is tetszett a könnyü, gondtalan élet, főleg mikor Derecskey Nusi gróf forgolódott körülötte.

Bolondos egy fiu volt ez a Nusi. a kit senki sem vett komolyan. Derüreborura udvarolt minden asszonynak és éppen azért a még igazán óvatos férjek sem tartották veszedelmesnek. Nusi gróf pedig bölcsen kihasználta ezeket a felőle alkotott jó véleményeket és minden nagyobb feltünés nélkül Bellát szemelte ki arra, hogy alaposan felültesse a benne feltétlenül bizó férjeket.

Ugy esett egyszer, hogy Szalókynak sok dolga volt a határban. Nyár volt, meleg nyár, mikor unja magát az ember és menekül a hőség elől hüvös, csöndes helyre, sötét szobába.

Bella is unta magát és ledőlt a kis szalon kerevetére. Ugy gondolkozott, hogy alszik egyet, mig Szalóky hazajön a dolgából. Csakhamar el is aludt és — csodálatos — nem az ura felől álmodott, hanem a kis Nusi grófról....

És, mivel néha megtörténik, hogy a szerelmes szivü asszonyok álma valósággá válik, igy történt Bellával is, mert mikor pár percz mulva telnyitotta szemét, a kis puffon előtte ült Nusi gróf, ki észrevétlenül jövén be, pár perczig szerelmesen nézte az alvó asszonyt, kinek alabástrom vállai elébe varázsolták a földi menyországot.

Bella sokkal jobb asszony volt még ekkor, hogysem meg ne ijedt volna, midőn maga előtt látta a grófot. Sietve kapta össze mellén pongyoláját és szemrehányást tett a grófnak, ki ugy tetszik elfelejtette magát belépés előtt bejelenteni.

Nusi gróf azonban sokkal tapasztaltabb ember volt, hogysem zavarba jött volna. Megkezdte az ostromot, mielőtt az álom hatása elszállt volna a szép asszony szeméről. Szerelmet vallott és Bella nem huzta vissza kezét, sőt, midőn a gróf átkarolta őt, hogy megcsókolja, minden utógondolat nélkül ráhajtotta szép fejét a Nusi gróf széles mellére.

Mikor egy óra mulva kocsizörej hallatszott a határból a nyitott kerti ablakon át, Bella érezte, hogy nem nézhet többé nyilt szemmel az ura arczába.

Nusi grófnak még volt annyi ideje, hogy észrevétlenül eltvozhatott s midőn Szalóky belépett a kis szalonba, ott találta feleségét sirva s midőn a sirás okafelül tudakozódott, azt a választ nyerte feleségétől, hogy boldogtalan, ha olyan soká távol van az ő jóságos ura.

Szalóky lecsókolta a felesége könnyeit és lé-lekben hálát adott Istennek, ki neki oly jó és hüséges asszonyt adott élettársul...

És mikor eljön a nyár, az ő rekkenő melegével és fürdőbe, fenyves erdőbe vágyik a kis menyecske az elváláskor majd belecsókolja lelkét az ura szivébe.

Hamiskásan figyelmezteti őt hüségre és arra, hogy kerülje addig, mig odalesz a könnyüvérü asszonyok társaságát és csak

a hangverseny ezéljára a palota mellett lévő nem rég megnyilt kiállitási helyiséget adják át.

Megparancsolta továbbá, hogy az első szertartásmester *Münir* pasa és a kabinetiroda főnöke *Taxim* Bey, lépjen azonnal érintkezésbe a Debreczen városi dalárda konstantinápolyi képviselőjével, a fáradhatatlanul buzgólkodó *Engel* Gyula urral.

A városi dalárda Konstantinápolyba érkezve, zászlóval vonul be. — A hangverseny a délutáni órákban lesz, 3—6 ig. *A debreczeniek részére fényes buffet* (*császári uzsonna*) *lesz.* A jegyek elárusitását az *udvari főszertartási hivatal vállalta el.*

A városi dalárda hangversenyéről a török lapok és falragaszok utján értesitik a konstantinápolyi közönséget.

Érkezéskor a magyar kolonia és az olasz gyarmat fogadja a magyar vendégeket.

Világos ebből az a rendkivül érdekes tény, hogy *a rendezés ő Felsége a szultán aegise alatt történik.* A szultánnál a városi dalárda érdekében egy igen előkelő férfiu járt el.

Megemlitjük még, hogy a hangverseny alkalmával a szüneteket katonazenekar fogja kitölteni.

*

E vázlatos ismertetésből is látható, hogy mily nagyérdekünek igérkezik e társas kirándulás. Az érdeklődők *Krasznay* Ferencz egyleti titkárnál tájékozódhatnak. Ugyanő nála jelentkezhetnek, a kik a kirándulásban részt kivánnak venni. Az előleg és a rendezői dij 11 frt, előre fizetendő. Jelentkezéseket az egyleti titkár legkésőbb május 15 ig fogad el, amikorára 125 frt is lefizetendő a 11 frt betudásával. Május 15-től tul jelentkezéseket el nem fogadnak, mivel ezentul az utlevélről kell gondoskodni. A vidékről jelentkezők maguk gondoskodnak utleveleikről.

A háboru.

Nap-nap után olvassuk, hogy az Egyesült-Államok atlanti oczeáni partvidékén valóságos rémület ragadta meg a lakosságot. Borzadva gondol a lehetőségre, hogy spanyol hadihajók tünjenek föl a szemhatáron és bombázzák s megsarczolják a kikötővárosokat. Ez a partvidék ugy látszik, meglehetősen védtelen: a flotta Kubára vigyáz, nehogy elszökjék; a tenger alá sülyesztett aknák pedig megakadályozhatják ugyan a benyomulást a kikötőbe és csapatok partraszállását, de nem zavarják a távolból lövöldöző vérteseket.

Rettegés közben az amerikai közvélemény álhirekkel mulatja magát; igy pl. azt terjesztették nagy hühóval, hogy az Unio flottája 500 embert tett partra Guanabocánál. Semmi sem valószinütlenebb, mint ez a hir, mert Guanaboca tulajdonképen Habana külvárosa és azt már még sem tehetjük, föl a spanyolokról, hogy szó nélkül megengedjék az amerikaiak partraszállását Kuba fővárosának közvetlen közelében. A másik jelentés valamivel valószinübben hangzik. Eszerint a Hong-Kongból kiindult amerikai flotta és a Manilából elébe ment spanyol flotta holnap össze fognak ütközni. Ha tényleg igy jön, akkor ez lesz a spanyol-amerikai háboru első csatája, amelynek eredményétől függ a Filippi szigetek sorsa. Mert abban az esetben ha megveri a spanyolokat, a győzelmes amerikai flotta bizonyára lángra lobbantja a szigeteken lappangó forrongást és a spanyolok alig lesznek képesek megfékezni az ujból kitörő lázadást. Hiszen amerikai beavatkozás nélkül is csak nagy ügygyel-bajjal tudtak elkészülni a fölkelőkkel, akiknek vezére Aquinaldo most az amerikai admirálhajón akar visszatérni korábbi véres szereplésének a szinhelyére.

Lapunk zártakor a következő táviratot kaptuk Bádapesten át:

London, április 28.

A Reuter-ügynökség jelenti Key-Westből mai kelettel: A „New-York“, „Cincinnati“ és „Puritán“ amerikai hajók tegnap bombázták Matanzas erődöt. **A harcz d. u. 1 órakor kezdődött és fél óra hosszat tartott. A spanyolok veszteségo igen nagy, az amerikaiaknak nem volt veszteségük.**

London, április 28.

A Washingtonból érkező jelentések a teljes konfuzió képét mutatják. A tábornokok maguk közt összevesztek a haditerv kivitele miatt és összeveszett Mac Kinley a hadügyminiszterrel, kinek lemondása küszöbön van. A kongresszusban pedig az arany és az ezüst hivei harczolnak egymás ellen a miatt, mert a hadi költségek fedezése aranyban visszafizetendő bonokkal van tervezve.

A Droppa és Taróczky czég.

Debreczen, április 29.

A Droppa és Taróczky kereskedő czég pályafutásának kinos befejezéséről még mindig beszélnek a városban. Természetesen nincsen megállapitva, hogy hányan és milyen mértékben károsultak. Droppa Emil eltünése pedig egyre rejtélyesebb. Egyik verzió szerint az öngyilkossági dolog csak egy jól scenirozott játék volt azért, hogy a boldogtalan ember annál könnyebben elvitorlázhasson az uj világrész felé. De tisza-polgári levelezőnk ismét azt a véleményét fejezi ki, hogy a bonyodalmas zavarokba került szorgalmas kereskedő tényleg öngyilkos lett. Erre vonatkozó ujabb értesitése a következő:

„A boldogtalan kereskedő, mint tudjuk, utolsó utjára ápril 19-én indult Debreczenből vonaton, Ohat-Kócson keresztül jövve. Fél tiz órakor már megérkezett Tisza-Polgárra, de itt nem sokat időzött, miután egy asszony által átvezettette magát Tisza-Palkonyára, hol már délben az ottani rektornál bekopogtatott. A rektor ismerte őt s feltünt előtte, hogy a kinált széket nem fogadja el, feltünt izgatottsága, buskomorsága. Innen kevés idő mulva eljött. Ott járt a Tisza partján ezután, sőt délután ápril 19 én ugyanott a füben két vadászember aludva találta. Felébredve ismét járt-kelt a Tisza partján, késő este találkozott egy gátfelügyelővel, kinek megmondta nevét. Feltünt ennek, hogy ily későn jár a Tisza körül, de semmi rosszat nem gondolva, elvált tőle. Bevárta tehát Droppa az estét, s ugy vetette le vállairól az életnek reá nézve kinos terhét. Ruháit ott hagyta a Tisza partján és e mellett lábnyoma is kivehető volt. Ruhája zsebében volt egy nagyobb és kisebb kulcs és nehány levelezőlap saját czég nyomásával. Minden kétségen kivül áll tehát, hogy Droppa a Tisza hullámai közt találta meg a keresett halált. A palkonyai halászok keresték, de *a viz nagysága miatt megtalálni nem sikerült* mindezideig a holttestet. A szükséges kurrentálás is megtörtént az illető szomszédos községeknél.“

---

egyedül ő reá gondoljon. Szalóky könyes szemekkel bocsátja utra feleségét, ki mikor a vonat kirobog a pályaudvarból fellélegzik és alig várja azt az állomást, melyen társul szegődik hozzá Nusi gróf nem azért, hogy hütlenségre csábitsa Bellát, hanem csak azért, hogy feledtesse vele azt a mélységes fájdalmat, melyet Bella érez afelett, hogy idegessége miatt távol férjétől, fürdőben kell töltenie pár hónapot.

És mikor eljő az ősz és hazatér Bella, arczán az egészséggel, friss rózsákkal, melyeket a jó levegő fakasztott, az a becsületes ember szivére szoritja az ő kedves feleségét és lázas gyönyörrel lesi azt a pillanatot, midőn a gólya hosszas kelepelés után az ő házukra száll.

...De egyszer csak levelet hoz a posta. Női, finom irás, a papirja meg illatos. Szalóky napbarnitotta kezével egykedvüen bontja ki a boritékból a vonásokat. Olvas... olvas, a szeme káprázik, agyába gyülemlik a vér, szemei elhomályosodnak. Megnézi az aláirást! Eugenia..

Nem sok van a levélben, de elég arra, hogy Szalóky husz esztendővel bölcsebb legyen. Eugenia irja le benne a Bella meg a Nusi gróf pásztoróráit, melyeknek tanuja volt a nyáron, a fürdő parkjában. Pikáns részletek is bőven voltak a levélben, mely egy kis időre megzavarta a Szalóky csöndes nyugalmát.

...Egy kis időre, mert Szalókynak eszébe jut a tengerparti séta, a morajle tenger, a tiltott szerelem és több effélék Pusztán csak revancheot látott a dologban és rövid tanakodás után arra határozza el magát, hogy nem csinál kanapé pört az egész dologból, hanem a jövő nyáron maga kiséri el feleségét a fürdőbe és lehetőleg vigyázni fog, nehogy a Nusi gróf valami ujabb galibát csináljon az édenében.

.. Ilyen képekből áll az élet. A családi kulisszák megett vigan tenyészik a bün, melynek hevében elhervad ugy a nőiesség virága, mint a férfi becsület.

...És ez mindaddig ugy lesz, és mindaddig sok rosz asszony lesz a világon, mig a férj is segit befertőzni azt az oltárt, melynek oly tisztának kell lenni, mint a leesett hónak...

Addig a Szalókynéhoz hasonló asszonyok vigan csalják meg férjüket.

Tudósitónk tehát hangsulyozta, hogy azon a helyen, a hol a ruhákat megtalálták a viz nagy volt. Igy ki volna zárva az a feltevés, hogy a vizen átlábolt.

Multkori tudósitásában azonban ép az ellenkezőt állitotta. Ez és még más sok körülmény teszi rejtélyessé Droppa öngyilkosságát.

A délutáni órákból arról értesülünk, hogy a követelések még nincsenek leltározva és ezek tekintetében biztos felvilágositás nem nyujtható. — A bankoknál elhelyezett váltókra biztositékok vannak, ha bár ezek teljesen nem fedezik a bankok követeléseit. Nem állapitható meg még ma teljes hitelességgel, hogy mily mértékben lehet szó kereskedelmi visszaélésekről.

Golyó és halál.

Debreczen, április 28.

Egy 22 éves ifju forditotta maga ellen a gyilkos fegyvert, — reménye ezüst haju özvegy édesanyjának. Ugy mondják, hogy gyógyithatatlan betegsége ellen választotta ezt a ma már nem szokatlan orvosságot. Az öngyilkos ifjut Imre Lajosnak hivták s a debreczeni gazdasági tanintézetnek volt III. éves hallgatója.

Az öngyilkosságról a helyszinén járt tudósitónk a következőket irja:

Imre Lajos III. éves gazdász január óta lakik egyedül abban a hónapos szobában amelyből ma holtan szállitották a kórház halottas szobájába.

Marcziális termetü, rokonszenves, jó fiu volt. De az utóbbi időkben elbetegesedett, ami buskomorrá tette. Hetfőn mult három hete szó nélkül távozott hazulról, ami nagyon feltünt háziasszonyának, akitől csinos garszon szobát bérelte. Csak ennyit irt az asztalon hagyott papirszeletre:

— *Eltávoztam, két hét mulva jövök haza.*

Három hét is elmult, Imre Lajos még se tért vissza. Időközben egyik barátja elárult annyit a háziasszony előtt, hogy Imre a kórházban fekszik, de később — mintha megbánta volna az ijukori titok eme leleplezését — azzal igyekezett eltusolni a valót, hogy őt mások félrevezették.

Ma végre d. e. 11 óra tájban megérkezett a szobaur. A szobaleány egy papirba göngyölt kis csomagot látott nála; balkarján felöltőjét hozta. Ettől fogva nem látták Imrét az udvarbeliek, egészen estig, amikor már halott volt.

Délután 3 óra körül a cselédek hallottak valami tompa dörrenést, de semmi rosszat nem sejtettek.

Estefelé hat órakor a szobaleány mosdóvizet akart bevinni az Imre szobájába.

Amint belépett: ijesztő látvány tünt a szemébe. Az urfi, ágya előtt a padlón feküdt, *nagy vértócsában, holtan.* Mellette *vadonat uj revolver* és egy eltört bikszádi vizes üveg, amelyet az öngyilkos hihetőleg magával rántott az éjjeli szekrényről, mikor a lövés után lebukott.

Sikoltozva lármázta fel a szobaleány az udvart.

Nyomban hirt adtak a rendőrségre, ahonnan dr. *Balkányi* Ede kerületi orvos és *Kaderász* Gábor polgári biztos mentek a szomoru eset szinhelyére.

A 7 mm. golyó a jobb halántékon röpült be s az agyon keresztül futván, a baloldali koponya csonton kijött. A halál rögtön bekövetkezhetett.

Imre ujra átöltözve követte el az öngyilkosságot, — talán a legszebbik ruháját vette magára — fényes gallért és kézelőt tett föl s gondosan ügyelt arra is, hogy a nyakkendője kifogástalanul álljon.

Az asztalon találtak két pénzes tárczát 30 frttal, két táviratot és két zárt levelet. Az egyik távirat és levél Miskolczon lakó özvegy édes anyjának, a másik távirat és levél Csucsán lakó testvérbátyjának van czimezve.

A táviratot kiméletes hang nélkül és lakonikus rövidséggel fogalmazta meg. Csupán ennyit irt:

Özvegy Imre Józsefné
Miskolcz.

Ma délután Imre Lajos agyonlőtte magát. Kérem intézkedni.

Egy nyilt levélben háziasszonyát kéri a táviratok és levelek elküldésére.

Az asztalon hevert még egy 23 frt kórházi ápolási költség kifizetéséről szóló nyugta, amelyet ma állitottak ki a debreczeni kórházban. Ez a nyugta magyarázta meg: ahol volt Imre Lajos tovább három hétnél.

Fél nap mulva ismét visszakerült oda, de már meggyógyulva, nem érezve a gyötrő fájdalmakat, holtan.

SZINHÁZ.

* **Fedora.** Sardou Viktor egyik hatásos darabja ez, mely telt ház előtt került szinre tegnap este. A közönség szivesen üdvözölte *Komjáthynét*, ki hosszu idő után most lépett fel ujra és tetszés mellett személyesitette a czimszerepet. Többször hangzott föl taps, tisztelői pedig aranynyaklánczczal, — ezüst asztali készlettel, három virágállványnyal és több koszoruval lepték meg.

A vadászat áldozata.

Ifj. Török József gróf, Török József gr. ungmegyei főispán fia, mint mély részvéttel értesülünk, meghalt. A fiatal grófot mint már megirtuk, nehány nap előtt végzetes baleset érte. Vadászatra ment s a kocsiban elhelyezett vadászfegyvere véletlenül elsült s az egész töltés a lába czombjába hatolt. A grófot hazahozták Ungvárra s az orvosok nyomban a seb kezeléséhez fogtak. A seb sulyos volt ugyan, de remélték, hogy a gyógyulás elé mi akadály sem fog gördülni. Rosszul számitottak, mert rövid idő mulva az üszkösödés és vérmérgezés jelei mutatkoztak a sebesült lábon. Ugy látszik, hogy nemcsak a sörétek, hanem ruhafoszlányok s a folytásnak egy része is behatolt a testbe, a melyeknek teljes eltávolitása nem sikerült. A veszedelem egyre nőtt s az orvosok tegnap konziliumot tartottak s elhatározták az amputácziót. Az orvosok értesitették erről az apát, ki beleegyezett a nehéz mütétbe. Ezt egyébbként maga a fiatal gróf is kivánta. Az amputácziót kedden hajtották végre Novák Endre kórházi főorvos, Brujman Béla, Klein Zsigmond és Weinberger Mór orvosok asszisztenczijával. A mütét sikerült s a fiatal gróf látszólag megkönnyebbült.

Másnap jöttek csak az orvosok arra a szomoru tapasztalatra, hogy a nehéz, de sikerült operáczió nem járt azzal az eredménynyel, melyet ettől vártak. Elkéstek. A vérmérgezés tovább haladt s elpusztitotta a fiatal, életerős szervezetet.

Ifj. Török József gróf egyetlen fia Török József ungmegyei főispánnak, alig volt huszonnégy éves. — Rokonszenves, fiatal ember, kit nem csak megyéjében, hanem a főváros előkelő köreiben is fölötte kedveltek és szerettek. Fiatal kora daczára, egyike volt az ország legkitünőbb lövőinek, ki részt vett a nemzetközi galamblövészeteken is, még pedig kiváló sikerrel. Szenvedélyes vadász volt s bámulatos biztonsággal teritette le a lövésre került vadat. E pasziói mellett azonban nem feledkezett meg tanulmányairól sem s a jogot teljes sikerrel végezte.

Ungmegyében általános a részvét a gyászoló család iránt. Török József gróf főispánt megtörte a csapás. Nem várta a katasztrófát. Három nap előtt még a fővárosban volt s nem is sejtette, hogy az a végzetes lövés megfoszthatja egyetlen fiától. A fiatal grófot holnap helyezik örök nyugalomra a szobránczi családi sirboltban.

Gyászrovat.

— **Halálozás.** Baróti Nemes Kálmán debreczeni ügyvédet, a szabadelvü párt oszlopos tagját fájdalmas veszteség érte, testvérbátyjának Baróthi *Nemes* Imre erdődi ügyvédnek elhalálozásával, ki f. hó 28-ikán hirtelen elhunyt. A boldogult Nagy-Bányán született, hol édesatyja köztiszteletben álló bányatiszt volt. Résztvett Klapka alatt, mint honvédhadnagy az 1848/9-iki szabadságharczban s Komárom város kapitulacziója után szülővárosa jegyzője, majd tanácsosa, végül polgármestere lett. Az utóbbi időkben a közhivataltól visszalépett és családi okokból Erdődre (Szatmármegye) költözött, hol jómenetelü ügyvédi irodát nyitott. A jó ember és igaz hazafi halálát gyászbaborult hitvese Kemény Zsuzsánna, négy gyermeke és több unokája siratják testvérével Nemes Kálmánnal, ki a boldogult temetésére még tegnap este elutazott. Áldás emlékezetére.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára irni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartatnak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágositásokat ád hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Meghivás.

a folyó 1898. évi *április hó 30-dik* napján szombaton délelőtt 10 órakor a városháza nagy tanácstermében tartandó rendkivüli bizottsági közgyülésre.

Tárgyak:

1. Führer Zsigmond fiai nyiregyházi vállalkozó czég fellebbezése a 3116/98 számu a kőszállitásra vonatkozó tanácsvégzés ellen.

2. A sertésvásártér rendezése folytán szükseges területeknek a város részére megszerzése tárgyában első izbeni névszerinti szavazás utján határozathozatal.

3. Az Áron Mlksa-féle 1717-ik sorszám alatti házastelek és ondódi földje megvételének másodizbeni névszerinti szavazás utján elhatározása.

4. A Széchényi-uteza 1804 sorszám alatti Antal (Adler)-féle házasteleknek másodizbeni névszerinti szavazás utján a város részére megvétele.

Debreczen, 1898. április 27.

Gróf Degenfeld József,
főispán.

— **A város zárószámadásai.** *Szabó* József főszámvevő tegnap mutatta be a tanács előtt a város házi és alapitványi pénztárainak 1897. évi zárószámadásait, amelyek a mai naptól fogva 15 napi közszemlére lesznek kitéve a számvevőség-

nél s ott megtekinthetők. A közgyülés, amelyen a zárószámadások tárgyaltatni fognak, május 25-dikére van kitüzve s ezen napot megelőzőleg öt nappal a zárszámadásra vonatkozó észrevételek irásban beadhatók.

— **Az elveszett tavasz.** Boldog sörényes poéták, kik annak idején addig énekeltétek a tavaszt, mig sörényetek tökéletesen kihullott s azontul kopaszon daloltatok tovább a szerelem izzó lángjairól, mit csinálnátok ti most, amidőn elveszett a tavasz s a télre nem kis esős időköz után azonnal a nyár következik. — Mert igy van most. — A természettudósok már jó ideje figyelik és konstatálták az ugynevezett európai közép éghajlat elváltozását. Ez a középéghajlat nehány év óta oly szeszélyes, mint egy prima ballerina. Tavasz nincs, ősz nincs, de van helyette eső s a télből a nyárba, a nyárból a télbe hurczolkodik át az emberiség, Mint évek óta, most is átugorjuk a tavaszt. A tavasz eltünt, nincsen, pedig még csak ezután következik a májusi hónap, amit lengedi lábakban szoktatok megénekelni, oh sörényes poéták...

— **Cseresnye.** Néhány nap óta a kaczagó arczu babák vágyakozó pillantást vetnek a csemegekereskedők tükörablakai mögé. Van ott vajszinü franczia alma, rikitó pomarancs, még tavalyi és már az idei szőlő, valódi ananász és ananász-eper — minden évszak gyümölcse. Annyi pénzen, amibe ezekből egy „giardinetto“. kerülne, hetekig elélne akárhány szegény család. De a édes kicsikék szeme nem ezeken a Lucullusoknak való ritkaságokon akad meg. A gyümölcsmarmadák közé egy nádfonatu kis kosár van dobva s benne az első cseresznye, piroslik. A gyermekinynek legkedvesebb gyümölcs a cseresnye. Játékot, uzsonnát és az a többi gyümölcs hirnökét üdvözlik a tavass legelső gyümölcsében. Hogyne ujongnának hát, mikor a legelső cseresnye nevét velük szembe! Nincsen se ize, se husa, se zamata ennek az idegen földön, keservesen érett, összefonnyadt szegény „primeur“-nek. — Olyan, mint a réti sóskát rágnál. De mikor a legelső! Még csak kóstolónak vesz belőle egy csipetnyit a mams....de már az ikercseresnyéket függőnek fülünkre lehet akasztani, a szárából a nyelvünkkel bogot lehet kötni és magjával pompásan lehet az ólomkatonákra lövöldözni.

— **Lódijazás és csikós verseny.** A gazdasági egylet választmánya holnap pénteken délután állapitja meg a Hortobágyon május 22-én tartandó lódijazás és csikós verseny sorrendjét.

— **A „Petőfi dalkör“** rendes tagjaiul ujabban beléptek: Várray József, Pál Gáspár, Molnár László, Puji Irma özv. Kovács Józsefné, Rosenberg Simon. Bacsó Ferencz, Berkó János, Mihályi Istvan, Czobor Károly, özv. dr. Káin Albertné. Mint értesültünk, legközelebb majálist rendez a Petőfi dalkör.

— **Előkészület az aratásra.** A kormány mindent megtesz, hogy az esetleges aratási sztrájk ne találja készületlenül az ország birtokosait. Gondoskodását most főleg arra helyezi, hogy az aratás előtt legalább két héttel mindenütt elegendő munkás legyen. A megyei hatóságok a belügyi és földmivelésügyi miniszter együttes utasitására azonban a megyében, hol szoczialista mozgalmak nincsenek, összeirják a fölösleges munkaerőt, ezeket a munkásokat ingyen szállitják oda, ahol munkáshiány van. — A kormány gondoskodni fog arról, hogy ezeknek a munkásoknak bántódása ne legyen és szükség esetén katonaság vagy csendőrség védelme alatt fognak dolgozni. Erre vonatkozólag különben a belügyminiszter legközelebb részletes utasitást küld a megyei hatóságoknak.

— **A szinházi bérletrendszer megváltoztatása.** A szinügyi bizottság legutóbbi ülésén *Szentkirályi* Tivadar, *Zádor* Lajos és *Márk* Endre életrevaló inditványt terjesztettek arra nézve, hogy a jelenlegi bérletrendszer a közönség igényeinek könnyebb kielégithetése érdekében megváltoztattassék. Az inditvány szerint a pénteki estéktől megvonnák a bérletszünet jogát. Igy az egész hétre kiterjesztett bérletelőadásokat három csoportra osztanák és pedig az eddigi páros és páratlan bérletrendszer elejtésével, A. B. és C. csoportokra egyenkint 60 bérletre. Akkor is maradna 20—25 előadás bérletszünetre, a közönség azon része pedig, melyet eddig ebben a régi bérlőjog hagyományos respektálása gátolt, alkalmat kapna a földszinti és emeleti páholyokhoz hozzáférni. Amellett a bérlők változatosabb müsort élvezhetnének. Az életrevaló, sőt szükségen segitő inditvány tárgyalását a bizottság a jövő hóban megtartandó legközelebbi ülésére tüzte ki.

— **Hol van a bácsi?** Kint egyik külvárosi kis korcsmában zengett a kintorna, patakzott a lőre: ménkü jó kedve szottyant az öreg bácsinak. Igen roppantul nevetett, fütyült és főleg dülöngőzve iparkodott befelé a városba. Utoljára visszavonhatatlanul kurjantott egy nagyot, vidámat s aztán élénk épülésére az utcza népének, elbukott, nagyokat szuszogva ott a gyalogjárón. A csoportosulás láttára jöttek a rendőrök, körülállták tanakodva a bácsit, aki irigylendő módon, jóizüen szunditott. És elfutottak a rendőrök hordágyért. Az egyik hangosan osztotta a parancsot:

— Hamar, hamar, vigyétek be az öreget.

És jöttek vissza, a hordágy kerekei zörögtek a kocsiuton. A néptömeg ott állt és kaczagott.

— Hol van a bácsi? — kérdezik a rendőrök.

Mert az öreg ur nem volt, de sehol. — Hosszu, fáradságos keresés után akadtak rá az utcza szegletén, a hol nyugodtan mosolyogva szalonnázott.

— Egy-kettő előre! riad rá a rendőr s rá mutat a hordágyra,

— Már minthogy én? — mosolyog nyugodtan az öreg — köszönöm, már kialudtam magam.

— **A kis vándor.** Hét éves mindössze s már is bejárta az egész megyét. Biczegős lábaival faluról-falura megy. Szülei azt sem tudják, hol, merre jár, elüzték bazulról s a kis szegény jó emberek könyörületéből, irgalmából él. Tegnap este Debreczenbe vetődött. Hatvan-utczán egy hentes üzletébe tört be éhesen, kimerülten. A jószivü hentes megszánta, enni adott neki, majd rendőrt hivott, ki a központi ügyeletes szobába kisérte.

Az inspekcziós biztos, Kaderász faggatja.

Gajdos Ferenczne k hivják, 7 éves, Szoboszlóra való.

— Hát aztán miért jöttél el hazulról? — kérdi a biztos.

A kis fiu darabig némán hallgat, majd könycsepp gördül végig arczán s alig hallhatóan felel:

— Apám ütött, nyomorékká vert s megszöktem tőle.

A szánalomraméltó kis fiucskát a rendőrség hazakisérteti szüleihez.

— **Szerencsétlenség a czéllövészetnél.** A 7. huszárezred Debreczenben állomásozó századának egyik közvitéze tegnap a nagyerdei lövőtéren vigyázatlanságból keresztül lőtte a saját lábát. A golyó jobb alsó lábszár-csontját furta át. A sebesült vitézt a katonai kórházban ápolják.

— **Kutba ugrott honvéd.** *Betyár* Jánosnak aligha volt nevének megfelelő szivós kitartása, bátorsága és türelme. Alig bujt bele az angyalbőrbe, már megunta, alig kóstolta meg a komiszkenyeret, — megrémült a katona élettől, — pedig csak póttartalékosnak sorozták be. Nyolcz nappal ezelőtt eltünt a péterfiai laktanyából s csak tegnap talált rá Keller őrmester. A Nyulas melletti barakkok kutjába ugrott s ott lelte halálát, onnan huzták ki bajtársai a hullját, amely egy hétig volt a vizben. Biz ez nem egy magyar honvédhoz méltó halál volt. Betyár debreczeni születésü legény volt. A honvéd-kórházból temetik.

— **Tettenért tolvaj.** *Szeles* András szolga a vágóhidnál épen akkor érte tetten *Berkesz* János hentestanulót, mikor a kamrában elhelyezett ládák egyikét, melyben vasszerszámok voltak, feszegette. Az ügy a biróság elé került.

— **Három ur kalandja.** Kelemetlen vasuti kalandnak lett szomoru hőse három debreczeni előkelő ur, a kik a napokban az éjjeli gyorsvonattal Budapestre utaztak. Abba az első osztályu kocsiba, a melyben helyet foglaltak, Püspök-Ladánynál egy bécsi ur szállott be, aki hamarosan el is aludt. Szolnok után ébredt fel és mikor megakarta nézni, hogy hány óra van, egyszerre csak rémülten kiáltott fel:

— Uraim, az aranyórám eltünt. Mikor ide bejöttem, még a zsebemben volt.

A három előkelő ur indignálódva támadt a bécsi utitársra, aki bocsánatot kérve kijelentette, hogy nem gyanakszik senkire, de mégis megfoghatatlan, hogy miután ott a kupéban idegen nem járt, hova lehetett az órája.

Felforgatták aztán az egész kocsit, kihuzták az ülés párnáit, de a drága aranyórának csak nem tudtak nyomára akadni.

Budapesten aztán ujabb kellemetlen meglepetés várt a debreczeniekre. A bécsi utas ugyanis az esetről előre értesitette táviratilag a rendőrséget és mikor a vonat a központi pályaudvarba berobogott, már ott várt a rendőrség és a három előkelő debreczeni urat az ügyeletes szobába kisérték. Ott igazolásra szólitották fel őket, vallomásaikról jegyzőkönyvet vettek fel és annak rendjemódja szerint megkezdték a nyomozást.

Talán komolyabb és még kellemetlenebb folytatása is lehetett volna a rendőrség erélyének, ha időközben lelkendezve be nem szalad a vonatot kisérő kalauz, ki az egész társaság érthető nagy örömére kijelentette, hogy a kocsinak egy zugában megtalálta az arany órát.

A budapesti rendőrség pedig ezek után a három káromkodó urat szabadoknak nyilvánitotta. Egy szóval igazán csak cseppen mult, hogy a debreczeni társadalom három kitünősége a kóterbe nem került.

— **Körözött gyilkos.** *Palkovits* József kőmüves pallér gyilkosságot követett el, amiért most országosan körözteti az ujbányai járásbiróság. A körözvényt megküldötték a debreczeni rendőrségnek is.

x **Második magyar királyi osztálysorsjáték.** Az előttünk fekvő sorsolási tervezet szerint a második osztálysorsjáték első osztályának huzása május hó 11. és 12-én lesz és tisztelt olvasóinkat különösen figyelmeztetjük a Török A. és Tsa budapesti czég hirdetésére.

Ezen általunk ismert czéget azért ajánljuk, mert ez szigoran pontos és vevőit legjobban szolgálja ki.

Ugy látszik, hogy Fortuna különös kedvelárasztotta el e czéget, mert értesülésünk

szerint az első sorsjáték alkalmával mintegy háromnegyed millió korona nyereséget fizetett ki vevőinek. A nyeremények száma, valamint a sorsjegyek árai az I. osztályhoz — és pedig egy egész 6 frt, egy fél 3 frt, egy negyed 1 frt 50 kr., egy nyolczad 75 kr. — ugyanazok maradtak a második sorsjátéknál is.

Aki tehát a szerencsének kezet akar nyujtani, forduljon bizalommal Török A. és Tsa főelárusitókhoz Budapesten.

TÁVIRATOK.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósitójától. —

Abonyi Lajos.

Nagy-Abony, április 28. Abonyi Lajos, családi nevén Márton Ferencz, a Kisfaludy- és Petőfi társaság tagja, a Betyár kendője és több szinmü, regény, elbeszélés irója 65 éves korában szivszélhüdésben meghalt. (Abonyinak Debreczenben előkelő rokonsága van.)

A főherczeg utja.

Arad, április 29. József Ágost főherczeg nejével és Libits jószágkormányzóval ma reggel Kis-Jenőre érkezett, ahol öt napig fog vadászni. A községbe érkeztekor ünnepélyes fogadtatásban részesitették. Kokas felügyelő üdvözölte a főherczeget, aki azután nejével együtt misét hallgatott, majd Álgyára kocsiztak, hogy meglátogassák a László gróf emlékére emelt kápolnát. A főherczegi pár kiséretében csak egy komorna és egy vadász van.

Török József gróf. †

Ungvár, április 28. Török József gr. ki vadrucza vadászaton véletlenül keresztül lőtte saját lábát, — meghalt 24 éves korában. Az orvosok, minthogy a meglőtt seb üszkösödött, tegnap levágták a sérült lábat, de ez a szerencsétlen ifjut nem menthette meg. Az üszkösödés már akkor annyira elterjedt, hogy vérmérgezés támadt belőle, amely meg is ölte. A szerencsétlen gróf egyetlen fia volt Török gróf főispánnak. Török kitünő lövő volt, s egyizben a monacói galamblövészet nagydiját is megnyerte. Halála részvétet keltett

Egy templom kirablása.

Budapest, április 28. A Calvin-téren levő kapuczinus templomot az éjjel kirabolták. A gazember feltörte a szegényekés a szerzet perselyeit, de ezzel sem elégedett meg, mert ellopta az „Antónius“ ládácskát is.

Magyar müvészek Belgrádban.

Belgrád, április 29. A belgrádi nemzeti szinház intendása, Nikola Petrovits fényes előadást rendezett tegnap az első szerb árvaház javára. Ebből az alkalomból három magyar müvészt is fölkért a közreműködésre: *Abrányiné* asszonyt, az operaház szubrett primadonnáját, *Szendy* Arpádot, a kitünő zongora müvészt és *Burger* Zsigmond tanárt, az opera első gordonka müvészét. A budapesti vendégek iránt — mint levelezőnk irja — szokatlan érdeklődés mutatkozott és a belgrádi szinház nézőtere megtelt fényes közönséggel. Ott volt az udvar, a miniszterium és a szerb fővárosnak egész előkelősége. Minden számot zajosan tapsoltak és a tetszés viharossá vált, amikor Abrányiné asszony Carmenből a Habanerát és a „Bohóczok“-ból Musette keringőjét elénekelte. Szendy Arpád a többek közt egy magyar rapsódiát is zongorázott. Előadás közben Gyorgyevits szerb miniszterelnök lement páholyából a szinpadra és személyesen mondott köszönetet a magyar müvészeknek azért a készségért, amelylyel közreműködtek a szerb árvák javára és azért az élvezetért, melyben a belgrádi közönséget részesitették. A magyarok, a kiket mindenfelé a legnagyobb szimpatiával fogadták, ma reggel utaztak haza Budapestre.

Megszökött kereskedő.

Budapest, április 29. Megállapitották, hogy Hortobágyi Ödön karczagi kereskedő nejével együtt szökött meg Budapesten át Olaszországba s azóta talán már Párisban vagy Hamburgban van. Hortobágyi csalás és váltóhamisitás segitségével mintegy 150,000 frtot szedett össze, megkárositva, nemcsak a Karczagiakat és a karczagi takarékpénztárt, de saját rokonait is.

Törvényszék.

Klasszikus lovag.

A vádlott tipikus gigerli alak; a panaszos feltünően csinos fiatal leány.

A biró: Mielőtt a tárgyalást megkezdeném, nyilatkozzék a kisasszony, megbocsát-e a vádlottnak, ha most ünnepélyesen bocsánatot kér öntől?

A panaszos: Én nem bocsátok meg semmi szin alatt.

A vádlott: Pardon, hogy közbe szólok de egyéni reputációm érdekében kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy a kisasszony csak azért nyilatkozik igy, mert tudja, hogy én nem kérnék tőle bocsánatot most már, ha . . . .

A biró (a panaszoshoz): Hogy hivják önt?

A panaszos: Almási Lujza, 19 éves, ref. vallásu, sziniiskolai növendék vagyok.

A biró: Mi az ön sérelme?

A panaszos: Ez az ember (a vádlottra mutat), aki lovagnak nevezi magát, levelet irt hozzám, amelyben előadja, hogy én nagyon hálátlan vagyok, mert habár ő nekem czipőt vett, három izben kávéházi költséget fizetett értem, én folyton boszantom őt. Nem várt ugyan tőlem külömb magaviseletet, mert hiszen nem fordultam meg soha jó társaságban, az a kevés máz, a mi rám tapadt, csak az olvasás következménye, de nem türheti azt meg, hogy én őt tovább is édes Vilmosomnak szólitsam. Tudja, hogy terhemre esik az igazmondás, én betegnek érzem magam, ha egy negyed óráig nem hazudhatok, de megtiltja, hogy őt folytonosan üldözzem, mert ha nem hagyok neki békét, kitolonczoltat a fővárosból. Azzal fejezi be levelét, hogy megszünt közöttünk minden, mert kétszinü jellem vagyok.

A biró: E szerint becsületében sértette önt?

A panaszos: Hogyne! Azt mondani, hogy megszünt közöttünk minden, mikor nem is voltam vele benső viszonyban soha. Nem türhetem, hogy ő ezzel dicsekedjék.

A biró: Honnan ismeri ön a vádlottat?

A panaszos: Az anyjánál laktam két hónapig, mikor még ő is odahaza volt. Az a barátság, ami köztünk volt, mindössze abból állott, hogy nem volt velem szemben nagyon tolakodó.

A biró: Hát sétálni nem mentek együtt?

A panaszos: Elkisért néha az iskolába, voltam az ő társaságában kávéházban is, de csak az anyja és nővére kiséretében és sohasem fizetett értem semmit.

A biró (a vádlotthoz): Lovag Pencz Vilmos az ön neve?

A vádlott: Igen és ha nem hiszi a biró ur, esetleg bebizonyitom.

A biró: Ön lett lovaggá?

A vádlott: Az őseimet ütötték lovaggá van két előnevem is, de ezeket csak alkalmilag használom.

A biró: Mi a foglalkozása?

A vádlott: Magánhivatalnok vagyok a Háztulajdonosok Lapjánál.

A biró: Mi inditotta önt a levél irásra?

A vádlott: Sokat heczczeltek, hát véget akartam vetni mindennek; különben kijelentem, hogy becsületében nem is sértettem én a kisasszonyt. Lehet tőlem illetlenség, neveletlenség, de más semmi.

A biró: Hiszen ön kétszinü jellemnek mondta őt.

A vádlott: Hát mi van abban? Ezt utóvégre mondhatom én bárkinek.

A biró: Hogyne, csak az a kérdés azután, vajjon az illető zsebrevágja-e ezt? Feleljen csak, volt-e önök között valami jó viszony?

A vádlott: Őszintén megvallom, nem.

A biró: Lássa, akkor mégis csak a maga természete, folytonosan hazudni.

A vádlott (idegesen): Tessék befejezni, kérem, a tárgyalást és szaporán itéletet hozni mert nekem nem áll érdekemben ez a folytonos faggatás.

A biró: Hajlandó ön bocsánatot kérni?

A vádlott: Nem teszem, még ha becsuknak sem.

A biró: Két napi fogházra átváltoztatható, husz forint pénzbüntetésre itélem. Megnyugszik az itéletben?

A vádlott (nevetve): Dehogy nyugszom már csak azért is fölebbezek, hogy halasztást nyerjek a pénz lefizetésére.

CSARNOK.

Tudtam . . . Hja! . . .

Irta: **Tövölgyi Titusz.**

Magas, oszlopos verandájával, tágas park közepén állt a grófi kastély. Őszi alkonyatra járt az idő és a verandán, hangos beszélgetés közt többen ültek. Arról folyt a beszélgetés, hogy ki volt a hibás: Tirmelstein gróf-e? Tirmelstein grófné-e? Ezek leánya Adelma? Avagy Chassepo Tamás titkár, a ki Adelmát megszöktette? Miután Chassepo és Adelma grófnő Amsterdamban megesküdtek, sőt miután e házasságnak két gyermek lett a következménye, Markazy Ariel grófnak, a kastély urának véleménye szerint, nem kellett volna őket elválasztani egymástól.

Ámde kényes volt ez a téma nagyon. Kényes volt pedig azért, mert Tirmelstein Achilles gróf, magyar huszár alezredes, a Chassepo és Adelma házasságából származó egyetlen fiu (kinek testvére meghalt) a Markazy Aida gróf kisasszony jegyese volt. Azért pedig Tirmelstein Achilles gróf és nem Chasseppo Achilles, mert Chassepónak, az Adelma grófnőtől történt elválasztása után nyoma veszett. Chasseppo ugyanis levelet irt volt nejének, melyben tudatta, hogy netaláni boldogságának akadályaul szolgálni nem akarván, az utból kiáll. Adelma ezt ugy magyarázta, hogy Chassepo öngyilkos lett és utána halt. Az volt a hir, hogy megmérgezte magát. Tirmelstein grófnak több gyermeke nem lévén, Chassepo Achilles unokáját adoptálta és minden vagyonát reá hagyta.

A mennyire tehát megérteni méltóztattak, a verandán feszegetett téma kényes volt, ámde kényességének daczára is akadtak ugy vélekedők: hogy szülőinek elválása, Tirmelstein Achilles grófra nézve nem ütött ki rosszul:

— Ne higyjétek! — vágott közbe Markazy Ariel gróf. — Meg van mérgezve annak a fiunak az élete. Atyja és anyja arczképét folyton szive felett hordja s bármely pillanatban megváltaná őket grófi rangjával és vagyonával.

Az öreg inas, a ki már öt éve szolgált Markazynál, most keresztül ment a verandán s e szavakat hallva, megkettőztette lépteit; a nagy ebédlőbe sietett, ott egy függöny megett a falhoz dőlt és zokogott. Mert hát furcsa ám ennek is a története! Oh, be mennyi furcsa történet van a világon!

Ez az öreg inas, ezelőtt ötévvel, egyenesen Amerikából jött ide. Hozott a grófnak egy amerikai szenátortól levelet, kivel Markazy valahol a Svájczban ismerkedett meg. A levélben az állt, hogy: „Sir John Gitton, európai születésü gentlemen, mint inas, husz évig szolgált nálam, megtettem volna jószágigazgatónak is, de csak szolga akart lenni. Hogy miért? Azt ő tudja. Titkaiba behatolni semmi szándékom nem volt, csak annyit láttam, hogy szenved és szenvedni akar. Most elérte a honvágy, nem tud maradni. Kért, hogy ajánljam őt valamelyik európai ismerősömhöz inasnak, de legkivált Magyarországba vágyott. Ön jutott eszembe. Fogadja meg. Már nem fiatal, de példányképe a becsület és hüségnek."

Ennyit tudunk John Gittonról. A mint emlitettünk, öt év óta van Markazynál. Az óta nem is mozdult ki a faluból. Ha az uraság telelni Budapesten, avagy nyáron át fürdőn van, akkor ő a kastély ura, de csak mint inas. Akarták udvarmesternek de nem fogadta el. Tisztogat, porol, szellőztet, mindenre felügyel, mindent rendben tart, de kis szobájában meghuzódik, sir és imádkozik, ha maga van.

II.

Verőfényes vasárnapi délután volt. Sütött a kedves szép őszi nap, de hol marad a magyar huszár megett, sugára a huszár bajusza megett. pláne, mikor egy regement huszárnak a bajusza sugárzik? Pedig ennyinek kell végig menni a falun ma. Ember emlékezete óta egy-egy vasárnap nem is tett még igy ki magáért?

Hejh a huszár! Mégis csak az az igazi! Szó sincs arról, hogy ha kihuzza magát, nyalka ne lenne a baka is; de mikor hát a huszárnak a ló áll nagyon jól, a mit gyalogos feszitéssel még se lehet elérni.

Ugy röpködték végig a falu utczáját a lányok, mint a szines madarak, mikor egy szekér kalászos buzát éreznek közeledni. — A szabadságos katona-legények meg a homlokukra huzták a süveget s az egymás karjaiba dőlve, szabadon maradt másik karjukat, mint a kardot, fejük fölött csóválva, egy-egy zászlóval, lobogós ingujjakkal takarták el egymást, énekelve és neki neki tombolva magukat, hogy: „Zsindelyezik a kaszárnya tetejét." Az adófizető untáglikok pedig csapatokba szedelőzködtek és ha mertek volna verekedni, szerettek volna. Mert szomoru három hét várakozott rájok: ennyire voltak a gyakorlatok bejelentve.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Debreczeni piacz.

Április 26. — heti vásár.

Gabonavásár.

Buza, piaczra hozatott 2800 kgr. I. rendü 12.70, II r. 12.60, III r. 12.50.

Rozs, piaczra hozatott 2000 kgr. I. rendü 8.40, II r. 8.30, III r. 9.60.

Kétszeres, piaczra hozatott 1900 kgr. I. rendü 9.80, II. r. 9.70, III r. 10.80.

Árpa, piaczra hozatott 2400 kgr. I. rendü 6.50, II r. 6.40, III r. 6.30.

Zab, piaczra hozatott 1500 kgr. I. rendü. 8.00, II r. 7.90, III r. 7.80.

Tengeri, piaczra hozatott 4500 kgr. ó-tengeri I. rendü 5.40, II. r. 5.30. III. r. 5.20.

Köles I. r. 5.00.
Köleskása —.—, —.—, —.—.
Burgonya —.— —.— —.—.

Piaczi áruczikkek:

Kilonként: Árpakása 16—34 kr. aszaltszilva 32 kr., asztali dara 18—22 kr. burgonya 3 kr., borsó szepességi 16 kr., szatmári 16 kr., bab fehér 10 kr., sárga 10 kr. disznó-zsir 60—64, czukor 46—48, irós-vaj — kr., köleskása 15 kr., lencse szatmári 26, szepességi 30 kr., liszt Nr. O. 21½ Nr. 1—20 kr, Nr. 2. 20 kr., Nr. 3. 19½ kr., Nr. 4. 19 kr., Nr. 5. 17 kr., Nr. 6. 18 kr., Nr. 7. 17 kr. olvasztott vaj — kr., só darabos 11 kr., darált 12 kr., rizskása 16—36 kr., szappan 22 kr., szalonna sós 68 kr., sótlan 60 kr., kávé —, frt — kr.

100 kilónként: Bab fehér 8—12 bab sárga 8—12 burgonya 2.00, só darabos 10.80, só darált 11.00, d. zsir 62—63 frt, széna I. rendü 1.80, II. r. 1.60, III. r. 1.—, szalma I. r. 60 frt. II. r. 40, szalonna sós 50—52 frt, szalonna sótlan — frt, háj 58—60 frt, juh turó ——, szappan —.— frt, aszalt szilva —— frt, borsó —.— frt, lencse —.— frt. rizs — frt, pirszén 2.00, salgótarjáni 1.50, szalonkőszén .—, árpakása .—.—.—

Állatvásár.

Ló felhajtatott 520 db., elkelt 410 db. Marha felhajtatott 870 db., elkelt 630 db. Bika felhajtatott —— db, eladatott —.— Sertés felhajtatott 1750 db., elkelt 1060 db Sovány ——12 hónapos 20—30 frt. egy éves—másféléves 40—55 frt. Másféléves—kétéves ——— frt. Öreg sovány ——— frt. 3—4 hónapos malacz páronként 4—6 frt. drbja. Kövér kilója 52—55 kr. Rendes életsuly 45 kiló levonás és 4%. Uj szalonna ——— frt., Juh és birka felhajtatott —— db. elkelt ——— db.

Egy pár jármos ökör 250—300 frt tehén 80—120 frt, hizott tehén bornyával 100—160 frt, fejős tehén bornya nélkül 120—140 frt, meddő tehén 75—120 frt, I. r. jármos ökör 300—370 frt. II. r. jármos ökör 250—300 frt, III. r. jármos ökör 180—200 frt, tinó 100—140 frt üsző 40—70 frt. rugott üsző bornya 30—60 frt, ökörbornyu 30—60 frt. Egy pár anya birka bárányostul 8.13, egy pár magyar juh —.—, egy pár ürü birka 8.16, egy db. bika 100—150, egy db igás jó ló 140—260.

Literenként: Tej 10 kr., tejfel 40 kr. aszalt-szilva 12 kr., petroleum 16—20 kr. borsó 14—16 kr., lencse 14—16 kr., bab 7—8 kr., köleskása 10 kr.

Napszámárak: Havi átlag, férfi ellátással 50 kr, ellátás nélkül .80 kr. nő ellátással — kr, ellátás nélkül 50 kr. gyermek ellátással 20 kr, ellátás nélkül 35 kr.

Husárak: Marhahus 36, 40 44, 48, 52—54 kr. Bornyuhus 56, 60 kr. Sertés 48, 52, 60 kr. Juhhus ——— kr.

Tüzifa: 4 köbméter tölgyfa 12 frt bükkfa 13 frt, nyárfa 7.00 kr., fafelvágás 2.50 frt, beszállitása 1.50 kr.

—

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. április hó 29-én.

Államadósság:

Magyar aranyjáradék 4% —	120.25	120.75
„ vasuti beruházásiköt. 4½%	121.50	122.50
„ koronajáradék 4% — —	98.90	99.40
„ regále vált. köt. 4⅛% —	100.60	101.35
Osztrák aranyjáradék 4% —	121.—	121.50
Egységes államkötvény 4⅛%	101.75	102.25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	140.—	142.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény —	378.—	378.50
Osztrák hitelbank részvény —	353.90	354.10
Magyaripar- és keresk. bank. r.	103.25	103.75

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.	122.50	123.50
„ „ 3%-os „	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	120.50	121.50
Magyar vörös keresztsorsjegy	10.30	10.80
Osztrák „ „ —	20.25	20.75
Olasz „ „ —	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy — — —	6.65	6.95
Jó-sziv „ — — —	3.85	4.25

Pénznemek:

Cs. és kir. arany — — —	5.65	5.74
20 márkás arany — — —	11.77	11.81
20 frankos arany — — —	9.55	9.58
1 Sovereigns — — —	12.07	12.11

——

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. április 28-án.

Az üzlet nagyon szilárd hangulatban indult meg és lényegesen emelkedő irányzatot követett. Jó kinálat és dus kereslet mellett 45.000 m.m adatott el és pedig 60—75 krral drágább áron.

Egyébb gabonanemüekben csekély forgalom volt, azonban rozs 15—20, a zab pedig 10—15 és a tengeri ára 30—40 krral emelkedett. Árpa nem került forgalomba.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 76·5 k. 13.63 forinton, 350 mm. 76 k. 13.52 forinton, 400 mm. 73 k. 13.20 forinton, 100 mm. 75·5 k. 13.15 frton, 700 mm. 74.5 k. 13.50 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat csöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	10.72—10.74
„ márcz.—ápr.	14.60—14.62
Rozs márcz.—ápr.-ra	9.45—9.50
Tengeri máj.—jun.-ra	6.03—6.05
Zab márcz.—ápr.-ra	7.50—7.60

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	13·80—13.82
„ őszre	10.64—10.66
Rozs tavaszra	8.10—8.15
Zab „	6.02—6.03
Tengeri máj.—jun.	6.02—6.03
Repcze augusztusra	13.10—13.20

DEBRECZENI VÁROSI SZINHÁZ.

Folyószám 206. **Bérlet szünet.**

Ma pénteken, 1898. április 29-én:

Az itélet.

Eredeti szomorujáték 4 felvonásban.

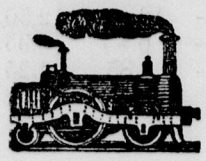
Személyek:

Francesco — — — —	Komjáthy J.
Náthán — — — — —	Fenyéri M.
Visconti — — — — —	Bartha I.
Brigitta, leánya — — —	Fái Flóra.
Thirsa, Náthán leánya — —	Halmi M.
Bruno — — — — —	Antalfi A.
Bálint — — — — —	Vidor Dezső.
Zolla — — — — — —	Tanay Fr.
Funke — — — — —	Mezei A.
Ágoston — — — — —	Ssentes J.
Lorenzo — — — — —	Szarvasi J.
Egy hölgy — — — —	Cserényi A.
Egy öreg polgár — — —	Erőss J.
Börtönőr — — — — —	Püspöky I.
A varga — — — — —	Rubos Á.
1.) — — — — — —	Serfőzy Gy.
2.) biró — — — — —	Markovits H.
3.) — — — — — —	Herczeg S.
Törvényszolga — — —	Pálfi B.
Szolga, Viscontinál — —	Nagy József.
1.) — — — — — —	Makray D.
2.) népbeli — — — —	Tóth L.
3.) — — — — — —	Boár I.
1.) polgár — — — —	Lendvay
2.) — — — —	Szabó S.
Hajóskapitány — — —	Serfőzy Gy.
1.) alabárdos — — —	Pálfi B.
2.) — — — —	Marosi S.

—

Holnap szombaton, 1898. ápril. 30-án:

Ugyanez.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1897. október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul			Vonat	Érkezik	
P.-Ladány*	12.—	déli	Vegyesvonat	1.28	délután
P.-Ladány	3.48	délután	Tv. sz. sz.	5.24	délután
P.-Ladány	8.15	este	Személyvonat	9.45	este
Budapest	8.53	reggel	Gyorsvonat	1.50	délután
Budapest	12.36	délután	Személyvonat	8.10	este
Budapest	10.37	este	Személyvonat	5.45	reggel

Debreczen—M.-Sziget

Szatmár	5.23	reggel	Személyvonat	1.—	délután
M.-Sziget	3.05	reggel	Személyvonat	9.50	délelőtt
M.-Sziget	4.07	délután	Személyvonat	11.—	esta
M.-Sziget	6.59	délután	Gyorsvonat	11.40	este
M.-Sziget	7.58	este	Tv. sz. sz.	8.03	reggel

Debreczen—Szerencs

Szerencs	8.25	reggel	Személyvonat	11.26	délelőtt
Szerencs	4.02	délután	Személyvonat	7.07	délután
Szerencs	8.10	este	Személyvonat	11.—	este

Debreczen—Füzes-Abony

Füzes-Abony	4.42	reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt
Füzes-Abony**	4.12	délután	Vegyesvonat	7.56	délután

Debreczen—Nagy-Léta—Vértes

N.-Léta—Vértes	8.35	reggel	Vegyesvonat	10.46	délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.17	délután	Vegyesvonat	6.20	délután

Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök

B.-Szt-Mihály	5.28	reggel	Vegyesvonat	8.58	reggel
B.-Szt-Mihály	3.54	délután	Vegyesvonat	6.53	délután

* Minden kedden
** Csak Tisza-Füre

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik			Vonat	Indul onnan	
P.-Ladány	7.40	reggel	Tv. sz. sz.	6.12	reggel
P.-Ladány	5.16	reggel	Személyvonat	4.08	reggel
Budapest*			Gyorsvonat	9.15	este
Budapest	3.47	délután	Személyvonat	9.40	délelőtt
Budapest	6.54	délután	Gyorsvonat	2.15	délután
Budapest	2.40	éjjel	Személyvonat	7.05	este

M.-Sziget—Debreczen

M.-Sziget**	7.53	reggel	Személyvonat	4.—	reggel
M.-Sziget	12.16	délután	Személyvonat	6.—	reggel
M.-Sziget	6.58	délután	Személyvonat	1.35	délután
M.-Sziget	8.43	este	Gyorsvonat	4.—	délután
M.-Sziget	10.22	este	Személyvonat	3.56	délután

Szerencs—Debreczen

Szerencs	8.07	reggel	Személyvonat	5.—	reggel
Szerencs	12.21	délután	Személyvonat	9.07	délelőtt
Szerencs	7.50	este	Személyvonat	5.13	délután

Nagy-Léta—Vértes—Debreczen

N.-Léta—Vértes	7.25	reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel
N.-Léta—Vértes	3.18	délután	Vegyesvonat	1.05	délután

Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök—Debreczen

B.-Szt-Mihály	8.17	reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel
B.-Szt-Mihály	6.41	este	Vegyesvonat	8.27	délután

Füzes-Abony—Debreczen

Tisza-Füred	8.—	reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.32	délután	Vegyesvonat	11.35	délelőtt
F.-Abony***	7.47	este	Vegyesvonat	5.22	délután

* Csak P.-Ladányig.
** Csak Szatmárról.
*** Csak Ohat-Kócsig.

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**
Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

A nyár folyamán
megnyitjuk az üzemet
az osztrák oderbergi fióktelepen **repcze-, len- és pálma-mag** feldolgozása czéljából.
Egyesült Boroszlói olajgyárak
részvénytársaság Boroszlón.

Szönyegek,
csipke- és szövet-
függönyök,
ágy- és asztalteritők,
Gutorszövetek,
viaszos vásznak
nagy választékban kaphatók
Szabó Lajos fiai
czégnél
Debreczen, Rózsa-tér.

Spora-féle **KLATTAUI** világhirü
disz-szegfü.
Kitüntetve: Prága, Bécs, Lyon, Antwerpen, Amsterdamban stb. a **legmagasabb dijakkal.**
Óriás szegfü
5 drb 4 frt 50 kr. — 10 drb 8 frt.
Disz-szegfü
10 darab 3 frt; 20 darab 5 frt 50 kr., 50 darab 13 frt; 100 darab 25 frt.
Remontan szegfü
10 db 4 frt; 50 db 16 frt; 100 db 30 frt.
Kerti szegfü
10 drb 1 frt; 100 drb 9 frt.
Árjegyzékek cseh, német és magyar nyelven **ingyen és bérmentve.**
Fr. Spora
szegfü-kivitel KLATTAU (Csehország).

1.000,000 korona
Egy millió
nyerhető.

A 2 ik magyar kir. szabadalm. osztálysorsjáték
50,000 nyereményének jegyzéke.

A játékterv 9. §. szerint a legnagyobb nyeremény
1.000,000 korona.
Egy millió
A nyeremények következőleg vannak beosztva.

Nyeremények:		Korona:
1	à	600.000
1	„	400.000
1	„	200.000
2	„	100.000
1	„	90.000
1	„	80.000
1	„	70,000
2	„	60.000
1	„	40.000
5	„	30.000
1	„	25.000
7	„	20.000
3	„	15.000
31	„	10.000
67	„	5.000
3	„	3.000
432	„	2.000
763	„	1.000
1238	„	500
90	„	300
47350	„	200, 170, 130 100, 80, 40 korona.

50,000 nyer. és jutalom **13.160,000** kor. ért.
melyek hat osztályban kisorsoltatnak.

A 2-ik magy. kir. szab.
osztálysorsjátékban
a sorsolási programm szerint **egy millió koronát**, tehát hatalmas összegü készpénzt nyer a legnagyobb nyeremény a játékterv 9 §. szerint; ennélfogva ezen osztálysorsjáték nagyon előnyös nyerési esélyeket nyujt; és pedig
100.000 eredeti sorsjegy **50.000 pénznyeremnyt.**
A sorsjegyek felének nyernie kell. Az összes 50,000 nyeremény a mellette álló jegyzékben fel van sorolva és a kormány ellenőrzése mellett hat egymásután következő rövid időközökben kisorsoltatik, midőn is a nyert összeg a szerencsés nyerőnek készpénzben kifizettetik.
Eredeti sorsjegyeket következő eredeti áron adunk el:

Egész	eredeti sorsjegy	6 frt	— kr.
Fél	„ „	3 „	— „
Negyed	„ „	1 „	50 „
Nyolczad	„ „	0 „	75 „

Az összegnek postautalványon való vétele után azonnal megküldjük a rendes eredeti sorsjegyeket az első huzásbani érvénynyel. Kivánatra utánvéttel is küldjük a sorsjegyeket.
Minden sorsjegyküldeményhez az eredeti huzási programmot is megküldjük és minden huzás után vevőink azonnal megkapják az eredeti huzási lajstromot.
Gyakran ezreseket koczkáztatnak merész vállalatokba, a midőn a kilátásba helyezett nyeremény nagyon kérdéses. Ennélfogva koczkáztassunk egy sorsjegy vételével aránylag oly csekély összeget, a mely által hirtelen nagy tőkét nyerhetünk.
Sorsjegykészletünk nagyon csekély és gyorsan elfogyhat, tehát ajánljuk, hogy a rendelménnyel ne késsünk és kérjuk azokat, lehetőleg azonnal, azonban mindenesetre
legkésőbb f. é. május 11-ig
hozzánk beküldeni.
Fehér Lajos és társa
a m. k. szab. osztálysorsjáték főelárusitói.
BUDAPEST,
Gizella-tér 5. sz.

„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1898.